

समावृत्तवत् निदिध्यासनार्थगुरुमपित्यजेदिति भावः तावद्रुसंसेवतयावद्योगारूढोनभवति रथमिव पर्वतारूढ इति पूर्वदृष्टान्तं स्मारयति व्याख्यातमिति पदातिदृष्टान्तोऽपि गुर्वभावे मार्गप्राप्तिरेव न भवती
 त्रबोध्यः ॥ २८ ॥ स्नेहादिति नात्यंतगुरावेव स्थेयं सति ध्यानयोग्यत्वेऽति भावः ॥ २९ ॥ नावमिति कर्माधिकारिणा योगो योगाधिकारिणा च कर्मनानुष्ठानं युक्तं इति भावः ॥ ३० ॥ कर्मकृतं कर्मफलं
 त्रनानाविधं विषयस्थं पृथक् पृथक् एकमेव कर्म गृहस्थस्य श्लाघ्यं परिव्राजकस्य पातित्यहेतुः एवं व्यतिरेकोऽपि ज्ञेयः विषय आश्रमस्तत्त्वं एतां कर्तुं ॥ ३१ ॥ एवं ज्ञानसाधनान्युक्ता ज्ञेयमाह यदिति गं
 धिगंधवत् रस्यं रसवत् ॥ ३२ ॥ गुणः कार्यं महद्द्रूपं यत्प्रधानभूतं प्रधानकार्यं तस्यापि गुणोऽहंकारः ॥ ३३ ॥ महाभूतकृतः विषयादिरूपत्वेन कल्पितः तेषां गुणास्तु विषयाः शब्दादय एव ॥ ३४ ॥ बीजधर्मत्वं

तीर्णो गच्छेत्परंपारं नावमुत्सृज्य निर्ममः ॥ व्याख्यातं पूर्वकल्पेन यथारथ पदातिनोः ॥ २८ ॥ स्नेहात्संमोहमापन्नो नाविदाशो यथा तथा ॥ ममत्वेनाभिभूतः संस्त
 त्रैव परिवर्तते ॥ २९ ॥ नावं न शक्यमारुह्य स्थले विपरिवर्तितुं ॥ तथैव रथमारुह्य नाप्सु चर्या विधीयते ॥ ३० ॥ एवं कर्मकृतं चित्रं विषयस्थं पृथक् पृथक् ॥ यथा
 कर्मकृतं लोके तथैतानुपपद्यते ॥ ३१ ॥ यन्नैव गंधिनो रस्यं न रूपस्पर्शशब्दवत् ॥ मन्यंते मुनयो बुद्ध्या तत्प्रधानं प्रचक्षते ॥ ३२ ॥ तत्र प्रधानमव्यक्तमव्यक्तस्य गु
 णो महान् ॥ महत्प्रधानभूतस्य गुणोऽहंकार एव च ॥ ३३ ॥ अहंकारात्तु संभूतो महाभूतकृतो गुणः ॥ पृथक्त्वेन हि भूतानां विषया वै गुणाः स्मृताः ॥ ३४ ॥ बीजधर्मत
 था व्यक्तं प्रसवात्मकमेव च ॥ बीजधर्मा महानात्मा प्रसवश्चेति नः श्रुतं ॥ ३५ ॥ बीजधर्मस्त्वहंकारः प्रसवश्च पुनः पुनः ॥ बीजप्रसवधर्माणि महाभूतानि पंच वै ॥
 ॥ ३६ ॥ बीजधर्मिण इत्याहुः प्रसवं च प्रकुर्वते ॥ विशेषाः पंच भूतानां तेषां चित्तं विशेषणं ॥ ३७ ॥ तत्रैकगुणमाकाशं द्विगुणो वायुरुच्यते ॥ त्रिगुणं ज्योतिरित्या
 दुरापश्चापि चतुर्गुणाः ॥ ३८ ॥ पृथ्वी पंचगुणा ज्ञेया चरस्थावरसंकुला ॥ सर्वभूतकरी देवी शुभाशुभनिदर्शिनी ॥ ३९ ॥ शब्दः स्पर्शस्तथारूपं रसो गंधश्च पंच
 मः ॥ एते पंचगुणा भूमेर्विज्ञेया द्विजसत्तमाः ॥ ४० ॥ पार्थिवश्च सदा गंधो गंधश्च बहुधा स्मृतः ॥ तस्य गंधस्य वक्ष्यामि विस्तरेण बहून्गुणान् ॥ ४१ ॥ इष्टश्चानिष्ट
 गंधश्च मधुरो म्लः कटुस्तथा ॥ निहारी संहतः स्निग्धो रूक्षो विशद एव च ॥ ४२ ॥

कारणत्वं प्रसवात्मकत्वं कार्यरूपत्वं जीवेति पाठेऽपि जीवतो धान्यादेरेव धर्मो बीजत्वं न तु भर्जितधान्यादे
 रितिस एवार्थः यद्यपि तेषां मते अव्यक्तस्य बीजत्वमेवास्ति न तु कार्यत्वं तथापि अद्वैतश्रुतिविरोधात्तदुपेक्ष्यमिति भावः ॥ ३५ ॥ पुनः पुनरिति दृष्टिदृष्टिरुक्ता ॥ ३६ ॥ बीजधर्मिण इति तामेवोपपादयति विशेषा
 शब्दादयः प्रसवं प्रकुर्वते भोगकाले कार्यरूपेण उपस्थिता अपि संस्काररूपेण कालान्तरे भोगं दातुं कारणात्मनाऽवतिष्ठते अत एते कारणरूपाश्च कार्यं सर्वदा कुर्वन्ति पूर्वेषां मृद्वन्यायेन कार्यकारणभावः विशेषाणां तु
 बीजां कुरन्त्यायेनेति भेदः तेषां विशेषाणामपि विशेषणं व्यावर्तकं चित्तमेव चित्त एव विशेषाः सर्वे संति न बहिरित्यर्थः ॥ ३७ ॥ तत्रैकगुणमित्यादि पंथो व्याख्यातो मोक्षधर्मेऽप्युपपत्त्यर्थश्च ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥